

*การศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

อัญชลี ปานประชาดี^{1*} นันทิยา น้อยจันทร์²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

²อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

*Corresponding author e-mail: s66561802033@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน จำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ และประสบการณ์ในตำแหน่ง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหาร 11 คน ที่เลือกแบบเจาะจง และครู 121 คน รวมทั้งสิ้น 132 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของแต่ละสถานศึกษา เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลการวิจัยพบว่า 1. การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก 2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นพบว่า เพศ วุฒิการศึกษา และสถานภาพ มีความแตกต่างทั้ง ในภาพรวมและทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนประสบการณ์ในตำแหน่งในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่แตกต่างเฉพาะด้านการบริหารงานบุคคลที่ระดับ .05 โดยพบความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ 11-15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การใช้เทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษา; การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล

* Received: 2025-09-04, Revised: 2025-09-30, Accepted: 2025-10-01

A study of the use of technology for the management of educational institutions in the digital age in Klong San Office under the Department of Education, Bangkok Metropolitan Administration

Unchalee Panprachat^{1*} Nuntiya Noichun²

¹Master of Education Program in Educational Administration, Suan Sunandha Rajabhat University

² Lecturer, Master of Education Program in Educational Administration,
Suan Sunandha Rajabhat University

*Corresponding author e-mail: s66561802033@ssru.ac.th

ABSTRACT

The purposes of this research were: (1) to study the use of technology for the management of educational institutions in the digital age in Klong San Office under Department of Education Bangkok Metropolitan Administration, and (2) to compare the opinions of administrators and teachers regarding the use of technology in management, classified by gender, educational qualification, marital status, and years of experience in their positions. The sample consisted of 11 administrators selected purposively and 121 teachers selected through stratified random sampling based on the proportion of each school, totaling 132 participants. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire developed by the researcher. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, and LSD post hoc test. The findings revealed that: 1. The overall use of technology in the management of educational institutions was at a high level. Considering each aspect, all were at a high level; 2. The comparison of opinions showed that gender, educational qualification, and marital status were significantly different both overall and in all aspects at the .001 level. In contrast, years of experience did not show differences in the overall aspect but revealed a significant difference in personnel administration at the .05 level. A significant difference was found between one pair: participants with 1–5 years of experience had lower mean scores than those with 11–15 years of experience, with statistical significance at the .01 level.

Keywords: The use of technology in educational administration; Educational administration in the digital era

บทนำ

ในปัจจุบันโลกก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการศึกษาอย่างลึกซึ้ง โดยประเทศไทยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2561–2580 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน (สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561) เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่น อินเทอร์เน็ตแห่งสรรพสิ่ง ปัญญาประดิษฐ์ การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ เครือข่าย 5G และเทคโนโลยีบล็อกเชน มีส่วนสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ การจัดการข้อมูล และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในระบบการศึกษา (OECD, 2023; UNESCO, 2023) อย่างไรก็ตาม ความก้าวหน้าดังกล่าวยังก่อให้เกิดความท้าทายใหม่ เช่น ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของข้อมูล ตลอดจนการขาดทักษะดิจิทัลในบุคลากรการศึกษา (Kristina Palm et al., 2024) จึงทำให้ผู้บริหารสถานศึกษามีบทบาทสำคัญยิ่งในการพัฒนาทักษะดิจิทัลและการบูรณาการเทคโนโลยีเข้าสู่ระบบการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ (พรวิภา เขยกลิน, 2566)

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้เน้นย้ำการกระจายอำนาจทางการศึกษา รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการจัดการสารสนเทศและการเรียนรู้ดิจิทัล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2563) ขณะเดียวกัน UNESCO (2024) ได้นำเสนอกรอบแนวคิด "Six Pillars for the Digital Transformation of Education" ซึ่งประกอบด้วย การเสริมสร้างภาวะผู้นำทางดิจิทัล (Leadership), การพัฒนาขีดความสามารถด้านดิจิทัล (Capacity Building), การเสริมสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี (Infrastructure), การพัฒนาเนื้อหาดิจิทัลที่มีคุณภาพ (Content and Solutions), การใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ (Data and Evidence) และการบริหารจัดการต้นทุนอย่างยั่งยืน (Cost and Sustainability) ทั้งนี้ การบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพด้านการสื่อสาร การบริหารข้อมูล และการทำงานร่วมกัน อีกทั้งเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง (David Rindu Kurniawan et al., 2024)

สำหรับสำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีความหลากหลายทางเศรษฐกิจและสังคม ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งด้านนโยบาย เทคโนโลยี และความต้องการของผู้เรียน (เกื้อกุล วะชุม, 2566) การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจึงมีความจำเป็นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความท้าทายดังกล่าว (พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า, 2563) ทั้งนี้ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครได้ดำเนินนโยบาย “BKK Smart Education” เพื่อขับเคลื่อนการเรียนรู้ในรูปแบบห้องเรียนอัจฉริยะ การเรียนการสอนออนไลน์ และการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านสื่อดิจิทัล รวมถึงการพัฒนาโรงเรียนสู่การเป็น “ชุมชนแห่งการเรียนรู้” (SLC) และการสร้างเครือข่ายวิชาชีพครู (PLC) (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2567; จำเริญ จิตรหลัง, 2567) แนวทางดังกล่าวสะท้อนถึงความมุ่งมั่นในการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลกดิจิทัล พร้อมสร้างโอกาสทางการเรียนรู้อย่าง

ทั่วถึงและเท่าเทียม ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาของกรุงเทพมหานครในการเผชิญความท้าทายในศตวรรษที่ 21 อย่างยั่งยืน (Bangkok Metropolitan Administration, 2024)

จากบริบทดังกล่าว งานวิจัยนี้จึงมีความสำคัญทั้งในเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการ โดยมุ่งหวังที่จะพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในสำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการบริหารจัดการงานในสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของสังคมยุคดิจิทัล ตลอดจนเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารให้สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย อันจะนำไปสู่การเป็นต้นแบบในการบริหารสถานศึกษาด้วยเทคโนโลยีในพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศไทยในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ และประสบการณ์ในตำแหน่ง

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครู สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย โรงเรียนในสำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ประจำปีการศึกษา 2567 จำนวน 8 โรงเรียน มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 200 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวนทั้งสิ้น 132 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 11 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง และครูจำนวน 121 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของแต่ละสถานศึกษา
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร แบ่งออกเป็น 2 ตอน
ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ และประสบการณ์ในตำแหน่ง มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษาตาม ขอบข่ายงานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงาน บุคคล และด้านการบริหารทั่วไป โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert)

2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการในการ สร้างเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล และหาคุณภาพเครื่องมือ โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร สถานศึกษา รวมถึงหลักการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Likert Scale)

2.2.2 ศึกษาขอบข่ายการบริหารงานตามคู่มือการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนัก การศึกษากรุงเทพมหานคร

2.2.3 กำหนดกรอบแนวคิดและร่างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เสนอ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา

2.2.4 สร้างแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.2.5 เมื่อผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาเบื้องต้นแล้ว ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถาม เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2.6 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเสนอต่อ อาจารย์ ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง แล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับผู้บริหารและครูใน สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมา ทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ของครอนบาค ปรากฏได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.963

2.2.7 นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วมาทำการแก้ไข ปรับปรุงแบบสอบถาม และเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความสมบูรณ์อีกครั้ง ก่อนนำไปใช้จริงในรูปแบบของ Google form

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยดำเนินการติดต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเพื่อทำหนังสือขอความร่วมมือ ในการตอบแบบสอบถามถึงผู้บริหาร และครูในสถานศึกษา สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อแนะนำตัวและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามการวิจัย

3.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามโดยใช้รูปแบบของ Google form ส่งไปยัง สถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.3 รวบรวมและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับการตอบกลับมาใน รูปแบบของ Google Sheet โดยแทนที่คำตอบของข้อมูลเป็นตัวเลขไปสู่การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อสรุปผลตามขั้นตอนของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ และประสบการณ์ในตำแหน่ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

4.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นตาม เพศ วุฒิการศึกษา และสถานภาพ โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอิสระจากกัน (Independent Samples)

4.4 การเปรียบเทียบความคิดเห็นตามประสบการณ์ในตำแหน่ง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทดสอบรายคู่ด้วยวิธี LSD

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติที่ใช้ในการคำนวณหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha)

5.2 สถิติพื้นฐานได้แก่

ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่

การทดสอบที (t-test), One-way ANOVA และ LSD

ผลการวิจัย

1. การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวม

การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการบริหารวิชาการ	4.47	0.70	มาก
2. ด้านการบริหารงบประมาณ	4.29	0.79	มาก
3. ด้านการบริหารงานบุคคล	4.33	0.79	มาก
4. ด้านการบริหารทั่วไป	4.41	0.76	มาก
รวม	4.38	0.76	มาก

จากตารางที่ 1 ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ คือ ด้านการบริหารวิชาการ ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.70) รองลงมา คือ ด้านการบริหารทั่วไป ($\bar{x} = 4.41$, S.D. = 0.76) ด้านการบริหารงานบุคคล ($\bar{x} = 4.33$, S.D. = 0.79) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการบริหารงบประมาณ ($\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.79)

2. ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ และประสบการณ์ในตำแหน่ง

ผลเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ และประสบการณ์ในตำแหน่ง ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหารและครู ดังนี้

2.1 ผู้บริหารและครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.2 ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษา

กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.3 ผู้บริหารและครูที่มีสถานภาพต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.4 ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน ($\bar{x} = 4.42$, S.D. = 0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อยได้ ดังนี้ คือ ด้านการบริหารวิชาการ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.66) รองลงมา คือ ด้านการบริหารทั่วไป ($\bar{x} = 4.47$, S.D. = 0.71) และด้านการบริหารงานบุคคล ($\bar{x} = 4.39$, S.D. = 0.73) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ด้านการบริหารงบประมาณ ($\bar{x} = 4.34$, S.D. = 0.74)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามตัวแปร ประสบการณ์ในตำแหน่ง

การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน ของผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	Df	SS	MS	F	P
1. ด้านการบริหารงานวิชาการ	ระหว่างกลุ่ม	3	1.691	0.564	1.960	0.123
	ภายในกลุ่ม	128	36.809	0.288		
	รวม	131	38.500			
2. ด้านการบริหารงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.878	0.959	2.245	0.086
	ภายในกลุ่ม	128	54.710	0.427		
	รวม	131	57.588			
3. ด้านการบริหารงานบุคคล	ระหว่างกลุ่ม	3	4.149	1.383	3.398*	0.020
	ภายในกลุ่ม	128	52.094	0.407		
	รวม	131	56.243			
4. ด้านการบริหารทั่วไป	ระหว่างกลุ่ม	3	3.208	1.069	2.562	0.058
	ภายในกลุ่ม	128	53.427	0.417		
	รวม	131	56.635			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า เฉพาะด้านการบริหารงานบุคคล มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารทั่วไป ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของ LSD ผลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานบุคคลของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่ง ตามวิธีการของ LSD

ด้านการบริหารงานบุคคล	ประสบการณ์ในตำแหน่ง				
	$\bar{x}$	ระหว่าง 1 – 5 ปี	ระหว่าง 6 – 10 ปี	ระหว่าง 11 – 15 ปี	16 ปีขึ้นไป
		4.33	4.12	4.67	4.43
ระหว่าง 1 – 5 ปี	4.33	-	0.213	0.007**	0.071
ระหว่าง 6 – 10 ปี	4.12	-	-	0.110	0.402
ระหว่าง 11 – 15 ปี	4.67	-	-	-	0.563
16 ปีขึ้นไป	4.43	-	-	-	-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ ตามวิธีการของ LSD พบว่าการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่ง ด้านการบริหารงานบุคคล ในภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ กลุ่มผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 1 – 5 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานบุคคลแตกต่างจากกลุ่มที่มีประสบการณ์ระหว่าง 11 – 15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งระหว่าง 1 – 5 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำกว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งระหว่าง 11 – 15 ปี

อภิปรายผล

1. การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าผู้บริหารมีการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการบริหารทุกมิติ อันช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติภัทรกร ศิริภักธนินิโกลิน (2564) ที่ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นาดาชา ด้ามทอง และนิรันดร์ จุลทรัพย์ (2566) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ พบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ โดยภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

จากข้อมูลดังกล่าวสามารถอภิปรายผลการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลทั้ง 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการบริหารวิชาการ การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นถึงการตระหนักถึงบทบาทสำคัญของเทคโนโลยีในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ภายในสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรพงษ์ แสงสีมูข (2564) ที่ศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา ของกลุ่มโรงเรียนช่องแคบ-คีรีราษฎร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ซึ่งต่างพบว่าด้านการบริหารวิชาการอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.2 ด้านการบริหารงบประมาณ การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นถึงความพยายามของผู้บริหารในการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพ ความโปร่งใส และความเป็นระบบในการจัดสรรและบริหารงบประมาณของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินัย เพ็งวัน (2563) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดนครพนม พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารในโรงเรียนขยายโอกาสด้านการบริหารงบประมาณอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.3 ด้านการบริหารงานบุคคล การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารงานบุคคล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความตระหนักของผู้บริหารในการใช้เทคโนโลยีเป็น เครื่องมือในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทของการบริหารงาน สมัยใหม่ที่เน้นการจัดการเชิงข้อมูลและการสื่อสารแบบดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัทชลิดา บุตรี วงษ์ (2561) ได้ศึกษาการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนแสนสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 พบว่า สภาพการใช้ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนแสนสุข สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับมาก และยัง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร และไมตรี เจียมรจนานนท์ (2567) ได้ศึกษาการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่ม บางจากประชานิคม และวัดสุบรรณนิมิต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1 พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคลอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

1.4 ด้านการบริหารทั่วไป การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ด้านการบริหารทั่วไป ใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นถึงการเปิดรับเทคโนโลยีในเชิงปฏิบัติและการใช้ประโยชน์จาก เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเสริมสร้างการสื่อสาร ความสัมพันธ์ และความโปร่งใสภายในและภายนอกองค์กร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนภรณ์ วรรณะ และรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2567) ที่ศึกษาการใช้เทคโนโลยีใน การบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา-สตูล พบว่า การบริหารทั่วไปโดยใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ วุฒิการศึกษา สถานภาพ และประสบการณ์ในตำแหน่ง

2.1 ผู้บริหารและครูที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในภาพรวมและในทุกด้านของการบริหาร ได้แก่ ด้านการบริหารวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับสมมติฐาน สะท้อนให้เห็นว่า เพศเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ ทัศนคติ และความคิดเห็นต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษา ซึ่งอาจเกิดจากความถนัด ความคุ้นเคย และรูปแบบการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันระหว่างเพศ ส่งผลให้ระดับการยอมรับและการใช้ เทคโนโลยีในการบริหารงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติภัทรกร ศิริภัทรนิธิโกคิน (2564) ที่ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหาร

สถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ซึ่งระบุว่าผู้บริหารแตกต่างกัน มีระดับการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ผู้บริหารและครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับสมมติฐาน ชี้ให้เห็นว่า วุฒิการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อมุมมองและทัศนคติต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในบริบทของการบริหารสถานศึกษา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติภัทรกร ศิริภทรนิธิโกคิน (2564) ที่ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ ซึ่งพบว่าผู้บริหารที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ผู้บริหารและครูที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับสมมติฐาน แสดงให้เห็นว่า สถานภาพมีอิทธิพลต่อทัศนคติหรือประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานบริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การวางแผน และการใช้นวัตกรรมในการจัดการระบบภายในสถานศึกษา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา กระแสศิลป์ (2564) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับความสำเร็จในการบริหารจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11 ซึ่งพบว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อจำแนกตามสถานภาพ และงานวิจัยของ สิทธิชัย สิมิ (2566) ที่ได้ศึกษาความต้องการจำเป็นและแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 พบว่าเมื่อจำแนกตามสถานภาพ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน

2.4 ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สำนักงานเขตคลองสาน สังกัดสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะในด้านการบริหารงานวิชาการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการบริหารงานงบประมาณที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาความแตกต่างทางสถิติ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน แต่เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการบริหารงานบุคคล กลับพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยพบความแตกต่างกัน 1 คู่ คือ กลุ่มที่มีประสบการณ์ 1-5 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ 11-15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิจัยในรายด้านนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานบางส่วน แสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งส่งผลต่อมุมมองหรือการให้ความสำคัญต่อการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานบุคคลโดยตรง ทั้งนี้สอดคล้องกับ

งานวิจัยของ ฤทัยรัตน์ ทุมรัตน์ และคณะ (2563) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2 เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในตำแหน่ง พบว่าโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการบริหารงานบุคคลมีความแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จัดอบรมเชิงปฏิบัติการสำหรับผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการวางแผนและประเมินผลด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะในด้านการบริหารงบประมาณและการบริหารงานบุคคล ซึ่งเป็นจุดที่พบว่า ยังมีข้อจำกัดในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

1.2 สนับสนุนการจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีในสถานศึกษาให้เพียงพอและทันสมัย รวมถึงจัดหาเครื่องมือเฉพาะทาง เช่น ซอฟต์แวร์บริหารบุคคล ซอฟต์แวร์งบประมาณ และระบบวิเคราะห์ข้อมูล

1.3 ส่งเสริมให้สถานศึกษามีการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารแบบบูรณาการ เช่น การนำระบบ EMIS, e-Bidding, LMS ด้านการศึกษามาใช้ร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 จัดตั้งศูนย์สนับสนุนเทคโนโลยีเพื่อการบริหารการศึกษาในระดับเขต ให้บริการคำปรึกษาและแก้ไขปัญหาการใช้ระบบต่าง ๆ แก่สถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงลึกถึงวิธีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวางแผน จัดสรร และติดตามการใช้งบประมาณของสถานศึกษา เพื่อสร้างระบบบริหารงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

2.2 ควรศึกษาผลกระทบของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการติดตามผลการปฏิบัติงาน การพัฒนาศักยภาพ และการประเมินสมรรถนะของครูและบุคลากร โดยเฉพาะระบบการประเมินผลแบบเรียลไทม์ ซึ่งอาจส่งผลต่อแรงจูงใจและประสิทธิภาพการทำงาน

2.3 ควรศึกษาความพร้อมของสถานศึกษาในด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยี เช่น การเข้าถึงอินเทอร์เน็ต ความสามารถของอุปกรณ์ และการดูแลระบบ เพื่อพัฒนากลยุทธ์สนับสนุนที่ตรงกับบริบทของแต่ละพื้นที่

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยพบว่า การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีประสิทธิภาพในทุกด้าน ทั้งด้านการบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป โดยมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นว่าเทคโนโลยีมิได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุน แต่เป็น “กลไกสำคัญ” ในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา ทั้งนี้ ปัจจัยส่วนบุคคล

ได้แก่ เพศ วุฒิการศึกษา และสถานภาพ มีอิทธิพลต่อทัศนคติและการใช้เทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญ ขณะที่ ประสพการณ์ในตำแหน่งมีผลต่อการบริหารงานบุคคลโดยเฉพาะ นอกจากนี้ การบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัล จำเป็นต้องบูรณาการการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยี การเสริมสร้างทักษะดิจิทัลของบุคลากร และการปรับมุมมองเชิงนโยบายให้สอดคล้องกับความแตกต่างของบุคคล เพื่อสร้างระบบการบริหารที่มีความยั่งยืน และสามารถตอบสนองต่อพลวัตของสังคมดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กฤติภัทรกร ศิริภัทรนิธิโกศล. (2564). การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- เกื้อกุล วัชร. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลกับประสิทธิผลการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- จำเริญ จิตรหล่ง. (2567). แนวทางการจัดการเรียนรู้ด้วยแนวคิดโรงเรียนในฐานะชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร. สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร.
- ชลธิชา กระแสศิลป์. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กับการสำเร็จในการบริหารจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในพื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานศึกษาธิการภาค 11. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ณฐาพัชร์ วรพงศ์พัชร และไมตรี เจียมรจนานนท์. (2567). การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียนกลุ่มบางจากประชานิคม และวัดสุบรรณนิมิต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 1. วารสารศิลปศาสตร์ราชชมงคลพระนคร, 4(1), 59–71.
- ณัทชลิตา บุตรดีวงศ์. (2561). การใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนแสนสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก.
- ธนภรณ์ วรรณะ และรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2567). การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล. วารสารวิจัยและนวัตกรรมท้องถิ่น, 19(2), 133–145.
- นาตาชา ด้ามทอง & นิรันดร์ จุลทรัพย์. (2566). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่. วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, 8(1), 243–255.
- พรวิภา เขยกลิน. (2566). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. ปริญญานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า. (2563). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ฤทัยรัตน์ ทุมรัตน์, อโนทัย ประสาน, & ปรีชา สามัคคี. (2563). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 2. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 17(77), 100–112.
- วินัย เพ็งวัน. (2563). สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารโรงเรียนขยายโอกาสในจังหวัด นครพนม. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. (2567). แผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ. 2567. สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. <http://www.bangkokeducation.in.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2561–2580. สำนักงานคณะกรรมการการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. <https://www.etda.or.th/en/about-etda/etda-strategy/policy-and-plan.aspx>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). รายงานการวิเคราะห์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พิมพ์ครั้งที่ 1). กระทรวงศึกษาธิการ.
- สิทธิชัย สิมิ. (2566). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สุรพงษ์ แสงสีมูข. (2564). แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาของกลุ่มโรงเรียนช่องแคบ-ศรีราชาบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 8(11), 182–194.
- Bangkok Metropolitan Administration. (2024). *Bangkok Metropolitan Administration education policy report 2024*. Bangkok: Bangkok Metropolitan Administration. <https://www.nationthailand.com/pr-news/thailand/bangkok/40048605>
- Daniel Lammi. (2024). *Focal issues of sustainable development presented by the World Economic Forum 2024*. Aalto University.
- David Rindu Kurniawan, Yulian Purnama, Siminto, Yasir Riady, & Hizbul Khoonimah Az Zaakiyyah. (2024). Technology integration in educational management: Its impact on community participation. *Jurnal Tirakat*, 1(1), 10–20.
- Kristina Palm, Annica Asp, & Carin Håkansta. (2024). Implementing digital technologies in the school setting: How does it relate to work environment? *Educational Review*, Advance online publication. <https://doi.org/10.1080/00131911.2024.2368183>

- OECD. (2023). *OECD Digital Education Outlook 2023: Towards an Effective Digital Education Ecosystem*. OECD Publishing.
- UNESCO. (2023). *Global education monitoring report summary 2023: Technology in education – A tool on whose terms? UNESCO*. <https://www.unesco.org/gemreport>
- UNESCO. (2024). *Six pillars for the digital transformation of education*. UNESCO Publishing.